

Komemoracija za žrtve poratnih likvidacija na grobištu Ksajpa u Međimurju

„Umri su jer su voljeli Hrvatsku i nisu prihvaćali partijsku slobodu“

Nakon održanih sjećanja na žrtve poratnog terora Drugog svjetskog rata na grobištu „Repova šuma“ u župi Štrigova i blagoslova spomen križa na grobištu Strmec u župi Petrijanec kao i održane komemoracije na stratištu Dravska šuma Varaždin, te mise zadušnice i komemoracije na grobištu Pancerica u Virje Otoku, u župi Križovljan članovi Društva za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava iz Čakovca i Varaždina priredili su u subotu 12. srpnja 2008. godine i već tradicionalnu komemoraciju žrtvama poratnog terora u župi Šenkovec, kraj Čakovca u Međimurju, a koje su pokopane na grobištu Ksajpa. U prvom dijelu komemoracije, s početkom u 19 sati, u župnoj crkvi Sv. Jelene misu je služio vlč Vladimir Kolarić, a nakon mise sudionici komemoracije uputili su se prema grobištu i spomen križu koje je postavljen na rubu šume, gdje je pokopano više desetaka ljudi koje su nakon završetka rata u Međimurju na stratište dovedene iz zatvora koji je bio smješten u starom gradu u Čakovcu.

Sjećanje na stradale započelo je hrvatskom himnom, koju su kod spomen križa otpjevali članovi zbora župe i prisutni sudionici sjećanja na poratna stradanja, a o stradanjima na Ksajpi govorio je Josip Kolarić, predsjednik podružnice Društva iz Čakovca, koji je u svom izlaganju rekao: - *Pred 63 godine na ovom mjestu ubijeno je više desetaka ljudi. Od ondašnjih komunističkih diktatora dovedeni su, bez suda i mogućnosti obrane, iz tamnice čakovečkog starog grada i mučki likvidirani. Jedino im je svima bilo zajedničko; voljeli su Hrvatsku i nisu prihvaćali nametnutu partijsku slobodu.*

Iz današnje perspektive teško je pomisliti da je netko zaslužio ovakvu smrt, a još teže da se o ovome godinama moralo šutjeti. I ta šutnja, unatoč činjenici da smo mi ovdje i dalje traje, a svako ljudsko biće nedužno ubijeno, ima pravo na pijetet i pravdu. Nepravda se može ispraviti istinom, a ona nekima očito još uvijek smeta.

Zašto se štite ubojice i nalogodavci? Zašto nečija djeca ni danas ne smiju znati gdje su im kosti roditelja?

Kažu da zločin ne zastarijeva, a takozvani zaštitnici ljudskih prava i dalje imaju dvostruke kriterije i ne odnose se prema žrtvama jednako. Znam da smo se danas okupili iz poštovanja prema nedužnima i vjere u istinu, a osvetu i mržnju ostavljamo onima koji su ove zločine počinili.

Svima ovdje pokopanima prenosim naše štovanje i molim spokoj njihovih duša u Gospodinu.

Nakon podsjećanja na poratna stradanja kod spomen križa položeni su vijenci i zapaljene svijeće, iza slanstva Matice hrvatske ogranak Čakovec, koje je predvodio dopredsjednik Đuro Ružić, Ivan Petriš i Tihomir Benčić, u ime Društva za obilježavanje grobišta vijenac su položili i svijeće zapalili Barbara Turk, Anica Vidaček, Štefano Sabljak, Mario Marciuš, te Stjepan Jovan i Stanko Lazar, a kod spomen križa svijeće su zapalili i cvijeće položili i članovi župe Šenkovec. Kod spomen križa molitvu je za stradale predvodio vlč. Vladimir Kolarić, a pjesmom Život svoj prikazujemo Bogu, od žrtava su se oprostili sudionici komemoracije.

U planu Društva za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava je održavanje komemoracije, 5. kolovoza, na grobištu Sep u Gornjem Hrašćanu gdje se planira postaviti novi križ, a sredinom mjeseca kolovoza predviđa se blagosloviti spomen obilježje žrtvama župe Vratišinec u Međimurju.

zapisao franjo talan

